

11 ปีที่เราได้รู้จัก

สัพพรณ เจริญวงศ์

2547:

คนแรกที่เราได้รู้จักจะเป็นใครไปเสียมิได้ / กระจ่างมาลองข้อสอบเผื่อจะเรียนสักปีหน้า / นั่งสอบที่ตึกพาณิชย์ / เจอน้องที่เราได้รู้จักกันมาสอบด้วย / สอบมันทั้งวัน / ให้หอบหนังสือมาเปิดได้ / แต่มันจะช่วยอะไร / เสียเวลาเปิดเปล่าๆ / ใช้ไปเยอะที่สุดคือจินตนาการ / ปฐมนิเทศเจอคนรู้จักหน้าสมัย ม.ปลาย มาเรียนสังฆวิฑ / ได้รู้จักสังฆวิฑอีก 5 คน / คำกล่าวแสดงความยินดีกับมาฆุตผู้โชคร้ายทั้งหลาย / แสงสีที่หัวของแต่ละคน / เกือบ 10 คนให้มองหน้ากันไว้ / ขาออกจะเหลือสักกี่คน / เรียนจบดีหรือไม่จบจะดี / คิดเอาเอง / ยังโลกสวยและมีความหวัง / เรียน / งง / มึน / เอ๋อ / รู้สึกโง่มากแต่ก็ยังโลกสวยอยู่ / ปลายปีชุดที่ใส่มาสัมภาษณ์ใส่ไม่ได้แล้ววะ / ข้อค้นพบที่ชนะรายงานทุกชิ้น / ปลายชั้นวานั่งสอบ TU-GET / ปวดมึนหัวมาก / มีสีนามิเช้าวันนั้น / คะแนนก็ยังแหงอยู่ / ไม่สอบมันละ / ปีนี้มีคนบอกลากันไปตามรายทาง / ยินดีด้วยทุกครั้งหลังความใจหาย เพราะคนเลือกชัดเจน / เราไม่ชัดเจน

2548:

ทริปสีนามิ ได้รู้จักสังฆวิฑปีก่อนหน้าอีก 3 คน / ยังคง งง มึน เอ๋อ / ซาติพันธ์ุ / พิธีกรรม / โลกาวิวิฑ / ความเชื่อ / สังคมเมือง / มันไม่มีหรือปิดทอม...อย่าฝัน / แต่ก็ป็นงานก่อนส่งทุกที / เข้าปี 2 แล้วนี่หว่า ทำไมยังไม่รู้หนักกว่าเดิม / บอกให้สงสัยกับทุกสิ่ง / ซักสงสัยว่ามาทำอะไรที่นี่? / คนรู้จักบางคนพบหนทาง / ก็มุ่งทำไป / ช่วย

เสาหลักจัดสัมมนา / ปีต่อไปจะได้เป็นเจ้าของภาพ / คนมีแค่นี้? เอ้า...ต้องทำก็ทำ / ได้รู้จัก
รุ่นปี 1 เพิ่มอีก / สัมมนาหัวข้อแต่หัวข้อไปไหน / ลืมไปหมดแล้วว่าทำไมถึงอยากเรียน /
แล้ววิธีลิสละ เออาน่า...ยังมีเวลา / ไม่ได้จะจบสามปี / ยังมีเพื่อนอยู่ด้วยกัน / อนาคตเริ่ม
ขมุกขมัว

2549:

หมดคอร์สเวิร์ค? จิงอะ? / หัวเบาหวิว แต่ยังคิดว่าโลกสวยอยู่นะ / ปี 3 นี้ เป็น
หัวแรงงานจัดงานใหญ่ก่อน / ทำอะไรไปไม่รู้ยาว้วยทั้งปี / ประสานนั้นโน่นนี้ / ใต้ไป
คณะที่รังสิต / รู้จักพี่เจ้าหน้าที่บางคน / คนรู้จัก-ไม่รู้จัก ช่วยกันจนรู้จัก / ทำงานเล็ก
น้อยหาประสบการณ์บ้าง / มันก็สนุกดีนะ / ได้เจอใครหลายคนทีเรียกชื่อผลงานมากกว่า
รู้จักตัว / หลายคนหายไปทำงาน / เราอยู่แถวนี้แหละไม่ได้หายไปไหนนี่นา / หัวข้อ
เหรอ เดี่ยวก็มี คิดอยู่ / ถูกติดตามถามไถ่ / มีจดหมายไปที่บ้าน / เห็นคนรู้จักรุ่นก่อน
หน้าสับสน บ้าบอกับการเขียนงาน / คุณกันนี้กำลังใจมันจะมามั้ย / ปีนี้เริ่มเปิดสำนัก
ดูดวงกันจนเกือบตั้ง / ลืมดูตัวเอง / โลกจึงโหดร้ายได้ด้วยมือเรา

2550-51:

ปีสุดท้าย...ตายแน่ / จะไปทางไหนดี / จะมีใครชี้ทาง / หมดความมั่นใจไปหมด
ทุกอย่าง / หัวข้อร่อแร่ / เวลาผ่านไป / หาได้แต่กรรมการ / เหลือเพียงครึ่งปี / จบเลย
ติ่มมัย / บ่นกับเพื่อน / จบอาจดีกว่าไม่จบ? / แล้วก็มีคนเรียนจบกลับมา / ไม่เคยรู้จักกัน
/ ตกที่นั่งลำบาก / มาดูแลพวกใกล้เป็นศพ / ใจเย็นอย่างหาไม่ได้ / พุดน้อยที่สุด / “ทำ
ไป” / ไม่เคยบอกว่าเลิกเถอะ / ยืดขนาดนี้เลยเลิกทำไม่ได้ / รู้สึกผิดที่ปิดโทรศัพท์นี้ /
ใช้ไปเยอะที่สุดคืออารมณ์หลากหลาย กำลังใจจากหมู่มิตร น้ำตา และคำโทรศัพท์ / แต่
ไม่เคยจะผอมลง / ใต้สอบ / สอบไม่ได้ / ไม่ได้สอบ / มีเพื่อนเลิกทำไป / เวลาจะหมด /
นั่งร้องาน / ช่วงเหมือนไม่ได้เรียนอะไรมา / ฟังคนสอบผ่าน / ฟังคนไม่ได้ผ่าน / สติหาย
ไป / ผ่านไปที่ละคน / จนหมด / ทุกคนโดดเดี่ยว / ผู้มีส่วนร่วมไม่ยากให้เป็นเช่นนั้น

สิ่งที่ได้อยู่นอกห้องเรียนมากกว่า / เรียนรู้จากผู้อื่น / รู้จักตัวเองมากขึ้น / เพื่อน
ที่ยังไม่ถึงคราวตัวเองคอยสนับสนุนทุกอย่างนอกจากคิดกับเขียน / “คุณทำได้” / โทร
ปลุก / ตื่นบ้าง ไม่ตื่นบ้าง / หาหนังสือ / ทำอ้างอิง / จัดฟอร์แมต / ค่ายเรื่องดวงดาว /
เสียเวลาเสียคำโทรมาหา / ช่วยลุ่น / คงกลัวหนีไปเกิดใหม่ / มีคนคุยด้วยในช่วงที่ย่ำแย่
นั้นมันดีมาก / มีเรื่องเข้าใจผิด / ช่วงมันเถอะ / เรียนจบแบบคนนอกหัก / อยากจะไปทำ

อย่างอื่น / แต่จะทำอะไรละ / หมดมูก / อายุใกล้เลขสาม / งานรับกระดาษเพื่อการสมัคร
งานผ่านไป / คนจบรอเฝ้าเป็นเพื่อนกัน 2 คน / ซ้ำซ้ำ / ทำหน้าว่าเรียนจบสัก 2 วัน
/ ความรันทมาตอนหางาน / คนที่รู้จักกันแล้วหลายคนช่างหวังดี / เป็นครู / เป็นพี่ /
เป็นเพื่อน / แบ่งงานให้ทำ / ดูจะเป็นภาระยังไงอยู่

2552:

วิกฤตรายได้ / อันตรายของความคาดหวังในครัวเรือน / ได้สั่งงานเถอะ / อะไร
ก็ทำ / ห่างหายกันไปจากเพื่อน / ใต้งานในรั้วเดียวกัน / เจอคนรู้จักบ้าง / กรรมตาม
สนอง / ทำงานจัดสอบ ตามความก้าวหน้า ตรวจรูปเล่ม / ซึ้ง / หลอน / สลด / หลาย
คนถามว่าทำไมไม่หางาน... / ไปดูกระดาษใบนั้นเถอะ / ใกล้ฤดูสอบวิธีสติใจมีคนนึกถึง
/ คนหัวอกใกล้กันมีซ้ำซากทุกปี / รู้สึกดีที่มีคนนิยมปรับทุกข์ด้วย / คอยเรื่องราวธรรมดา
ทั่วไป / กลับมาให้กำลังใจเพื่อนสงวิต-มานุชในวันสุดท้าย / มีเพื่อนไม่จบ / เศร้ามากกว่า
ตอนคิดว่าตัวเองจะไม่จบ / มิตรภาพทำงานดีเยี่ยมในอีกวันที่โหดร้าย / วาระยินดีกับ
คนเรียนจบทั้งหลายของปีนี้ดูสุดใสมากเพราะคนเยอะหน่อย

2553-2555:

ยังคงอยู่ไม่ไกลจากแถวนี้ / ทำงานที่เดิม / อยากเปลี่ยนงาน / หาไม่ได้ / ได้
รู้จักใครอีกหลายคนจากที่เก่า / ยังมีคนโทรมาแลกคำบ่นเมื่อถึงฤดูวิธีส / ดูจะเข้าใจ
กันเป็นหนักหนา / การมีคนอยู่ข้างๆ กันบางเวลาเพื่อฟังนั้นสำคัญมาก / ไม่ต้องสนิท
/ ไม่ใช่เพื่อนรัก / เปิดสายพักใจใครมีอะไรก็โทรมา / ได้รู้จักชื่อคนเพิ่มอีก / ได้ออกจาก
งานสักที / ลืมปัญหาเรื่องขาดเงิน / เพื่อนเก่าให้งานทำ / เพื่อนจากการปรับทุกข์ชวน
ทำที่เอ / งานช่วยสอนวิชาทดลองเทอมเดียว / ได้เจอกับหลายคนที่ไม่น่าจะทันได้รู้จัก
กัน / นอนคุยกับเพื่อนหน้าใหม่ในหอพัก / มันจะมีแต่คนแบบนี้แหละที่คุยกันรู้เรื่อง / เรา
ไม่ดูเป็นคนขวางโลกกับพวกนี้ / คงประหลาดพอกัน / ก็โลกมันไม่สวยแล้วนี่นา / เรา
ต้องอยู่โดยเข้าใจความบิดเบี้ยวของมัน / คนที่เห็นความเป็นคนที่แตกต่างและฟังเรื่อง
บ้าบอได้อย่างไม่ตัดสิน / จะหนีพวกนี้ไปก็ไม่มีใครคบแล้ว / มีเพื่อนใหม่ที่หลายคนไม่
คิดว่าจะจะเป็นเพื่อนกัน / มีคนลือว่าเป็นเจ้าแม่ / รู้จักคนหลายรุ่นกันไป / จริงๆ คือแก่น
นั้นแหละ / ซินชะละ / ผ่านเลขสามสองตัวไป / ต้องคิดถึงงานประจำอีกที

2556-57:

ได้มาทำงานที่คณะ / จากคนรู้จักหลายคน / คนไม่รู้จักคงคิดว่ารักคณะมาก / เปล่า / ไม่มีที่ไปแล้ว / มองหาพี่ที่เคยรู้จัก / ลาโลกไปแล้ว / งานทำให้รู้จักคณะ ในมุมอื่นๆ / ระบบก็คือระบบที่มันจะเป็นเช่นนั้น / วัฒนธรรมองค์กรคือสิ่งที่ต้องเรียนรู้ / รู้จักคนในคณะมากขึ้น / ยังมีคนถามคำถามเดิมๆ เป็นระยะ / คำตอบยังเหมือนเดิม / เป้าหมายของชีวิตคนเราแตกต่างกันไป / ไม่แปลกที่จะไม่มีเป้าหมายอันสูงส่ง / สังคมวิทยา-มานุษยวิทยาจะว่างเปล่า ถ้าไม่มีคน และความสัมพันธ์ชุดต่างๆ / เราเติบโต ด้วยคนและความสัมพันธ์เหล่านั้น / เราจะยังเป็นในสิ่งที่เราเป็น / ทำในสิ่งที่เราศรัทธา หากเลือกได้ / ทุกสิ่งเปลี่ยนแปลงได้ / คนรู้จักมีมากกว่าเพื่อน / เพื่อนมาจากการได้ รู้จัก / เพื่อนอยู่ไกล...แต่ยังมอบโลกให้ทุกวัน

ในวันที่เขียน:

ร่องรอยของความทรงจำและส่วนเสี้ยวของความรู้สึก จะปะติดปะต่ออย่าง 128 ขาดๆ เกินๆ ไปเสียไม่ได้หากปราศจาก คน คน คน คน คน คน... สังคมวิทยา- มานุษยวิทยาทั้งหลาย และผู้ที่เกี่ยวข้อง ในรอบสิบเอ็ดปีที่เราได้รู้จักกัน

มอบให้ทุกคนที่รู้จักกัน